

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

ven, at besætningerne skal ansættes til værdien, og det har også været meningen, men det har da også været nødvendigt, at man lavede nogle skalapriser. Det er der ingen der har reageret over for; det er noget, man simpelt hen er nødt til at gøre.

Det, der har fået de borgere, som ernærer sig ved småskibsfart og fiskeri, til at fremkomme med deres henvendelse, er den store stramning af deres beskatningsforhold med 30 pct.s reglen eller i visse tilfælde fuld indkomstbeskatning af den avance, som kommer frem, hvis de realiserer formuegodet, i dette tilfælde skibet. Dette er en følge af den nye afskrivningslov, der er gennemført. Man tager i virkeligheden disse menneskers opsparring fra dem, enten delvis eller i visse tilfælde helt. Det er der ikke noget at gøre ved, loven er vedtaget, og disse bestemmelser ligger fast. Da nu dette forhold ikke kan ændres, mente disse borgere dog i det mindste, at det var rimeligt, at de formueskattemæssigt blev ansat i lighed med andre erhverv, så at de i alle tilfælde ikke kom til at svare formueskat af en formue, de i virkeligheden kun ejer en del af, hvis den skal gøres likvid.

Ligningsrådet har pligt til så vidt muligt at skabe grundlag for en ensartet beskatning af borgerne. Det står i vor instruks, underskrevet af daværende finansminister Buhl, at vi er den øverste myndighed på disse områder. Det troede vi altså på indtil 1958, og derfor gav vi efter forhandling i 2 møder de repræsentanter, der mødte i rådet, besked om, at vi var enige med dem i deres synspunkter. Skattedepartementet var også enigt. Man meddelte så deres advokat, fhv. justitsminister Elmquist, at ligningsrådets beslutning måtte stilles i bero, idet man forventede inden det kommende års udgang, altså inden udgangen af 1959, at have fundet en løsning på dette problem. Jeg vil gerne her med den højtærede formands tilladelse citere det brev, som man sendte advokaten. Det lyder sådan efter nogle indledende bemærkninger:

„Foranlediget heraf skal man meddele, at statens ligningsdirektorat og ligningsrådet i den udtalelse, hvormed sagen er fremsendt hertil, har givet udtryk for

den opfattelse, at det efter afskrivningslovens ikrafttræden findes vanskeligt ved formueansættelsen at opretholde en forskelsbehandling mellem maskiner m. v., der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, og skibe, der benyttes erhvervsmæssigt, og at skattedepartementet for sit vedkommende principielt kan tilslutte sig dette synspunkt. Da imidlertid spørgsmålet om værdiansættelsen af bl. a. maskiner m. v. ved formueopgørelsen er taget op til overvejelse, mener man at måtte lade en eventuel ændring i reglerne for skibes værdiansættelse bero på resultatet af de nævnte overvejelser, der kan forventes afsluttet i løbet af det kommende år.“

Skrivelsen er af 15. oktober 1958. Siden er der, så vidt jeg ved, ikke sket andet, end at man har indkaldt det udvalg, der i flere år har arbejdet med sagen, til ny granskning. Om en embedsmand i finansministeriet har siddet og set i en krystal-kugle for at finde på en eller anden løsning, ved jeg ikke, men jeg ved i alle tilfælde, at udvalget har indkaldt til at foretage ny granskning af det, som man for år siden opgav at finde en løsning på. Jeg synes ikke, det er en anstændig måde at behandle den lille kreds af medborgere på, for selv om det kun drejer sig om relativt få, har de efter min opfattelse også ret til at blive behandlet anstændigt.

Jeg synes, at den højtærede finansminister skulle ændre loven derhen, at det samme grundlag skal være gældende ved ansættelsen af indkomst og formue, når det drejer sig om driftsmidler. Der vil næppe være mange penge i det for staten. Jeg tror nemlig ikke på, at nogen tør vove at nedskrive over indkomsten deres værdier til nul, således som den højtærede minister synes at frygte. De vil nemlig hurtigt opdage, at det bliver værst for dem selv i anden omgang, når indkomstskatten begynder at virke.

Jeg håber, at den ny granskning vil føre til et fornuftigt og administrativt anvendeligt resultat. Ét er nemlig, hvad man kan finde ud af ved et skrivebord, noget andet er at praktisere bestemmelserne, og selv om man nu får denne, jeg må vel kalde det elektronskatteligningsmaskine, som jeg forstår man tumler med at få opfundet, så